

Europe Direct - Ε.Β.Ε.Α.

Ακαδημίας 7, Αθήνα,
5ος όροφος κτιρίου Ε.Β.Ε.Α.
Δευτ. & Τετ.: 9.00 - 18.00
Τρ.- Πέμ.- Παρ.: 9.00 - 15.00
Τηλ.: 210 3615059, 210 3382481
Fax. 210 3382315
E-mail: europedirect@acci.gr
Website: europedirect.acci.gr

6^η ετήσια έκδοση – Ειδικό Αφιέρωμα 2014

**ΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

1. Οι Διαρθρωτικές Μεταρρυθμίσεις σε Εθνικό και Ευρωπαϊκό Επίπεδο ως μοχλός Ανάπτυξης στην ΕΕ

Η αύξηση της Ανάπτυξης και της Απασχόλησης αποτελούν στρατηγική προτεραιότητα για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη και εντάσσονται στη Στρατηγική της Λισαβόνας. Για την επίτευξη της στρατηγικής προτεραιότητας, η μεν Ευρωπαϊκή Ένωση εφαρμόζει κοινές πολιτικές σε όλους τους τομείς της οικονομίας, τα δε κράτη μέλη εφαρμόζουν τις δικές τους διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, γεγονός που έχει αντίκτυπο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση λόγω των ολοένα στενότερων οικονομικών δεσμών μεταξύ των κρατών-μελών.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιθυμώντας να εξασφαλίσει ότι ο αντίκτυπος αυτός είναι όσο το δυνατόν ευνοϊκότερος και να βοηθήσει την Ευρώπη να αντιμετωπίσει τις σημαντικές προκλήσεις του μέλλοντος, αναλύει λεπτομερώς όλες τις οικονομικές πολιτικές. Επίσης, η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών και Χρηματοδοτικών Υποθέσεων (ΓΔ ECFIN) συμμετέχει κατ' εξοχήν σ' αυτή τη διαδικασία βελτίωσης της οικονομικής συλλογιστικής στην οποία βασίζονται οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και οι σημαντικότερες πολιτικές της ΕΕ. Ακόμη, καταβάλλει ιδιαίτερες προσπάθειες για τη συνεχή βελτίωση της λειτουργίας της οικονομικής και νομισματικής ενοποίησης.

Στις κοινές πολιτικές της ΕΕ που καλύπτουν όλους τους τομείς της οικονομίας συμπεριλαμβάνονται πολιτικές που εφαρμόζονται από την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως η κοινή γεωργική πολιτική και η πολιτική ανταγωνισμού, αλλά και πολιτικές που αναπτύχθηκαν αργότερα, όπως η πολιτική για την εσωτερική αγορά, η περιβαλλοντική πολιτική και η πολιτική οικονομικής και κοινωνικής συνοχής μεταξύ των περιφερειών της Ευρώπης.

Ρόλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι να προβαίνει σε λεπτομερή ανάλυση όλων των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Από την ανάλυση αυτή μπορούν να προκύψουν προτάσεις για περαιτέρω βελτίωση, ώστε ο αντίκτυπος των μεταρρυθμίσεων να είναι όσο το δυνατόν θετικότερος για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Δεδομένων των σημαντικών προκλήσεων που έχει να αντιμετωπίσει η Ευρώπη (κλιματικές αλλαγές, γήρανση του πληθυσμού, παγκοσμιοποίηση), το έργο αυτό της Επιτροπής αποκτά εξαιρετικώς σημαντικό και επείγοντα χαρακτήρα.

Περισσότερες πληροφορίες για τους κυριότερους τομείς διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στην ΕΕ, μπορείτε να αναζητήσετε στον παρακάτω ιστότοπο:

http://ec.europa.eu/economy_finance/structural_reforms/index_el.htm

2. Οι Πολιτικές Ανάπτυξης στην ΕΕ

Το 2009, η Ευρώπη εισήλθε στη βαθύτερη ύφεση από το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Το ΑΕγχΠ έπεσε κατά 4 % και η βιομηχανική παραγωγή υποχώρησε κατά 20 %, στα επίπεδα της δεκαετίας του 1990. Έπειτα από δύο έτη ανάπτυξης, το 2012 η ΕΕ επέστρεψε σε ύφεση. Το 2013 η ανεργία έφθασε στο 12 % κατά μέσο όρο στο σύνολο της ζώνης του ευρώ. Σε κάποιες χώρες, τα ποσοστά ανεργίας ανήλθαν σε σημαντικά υψηλότερα επίπεδα, ειδικά ανάμεσα στους νέους.

Η ύφεση παγίδευσε πολλές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις στις Συμπληγάδες των συρρικνούμενων φορολογικών εσόδων και του αυξανόμενου κόστους των μέτρων οικονομικής υποστήριξης, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τον χρηματοπιστωτικό τομέα.

Η ισχυρή και βιώσιμη ανάπτυξη είναι καίριας σημασίας για τη μείωση της ανεργίας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, και αποτελεί την κορυφαία προτεραιότητα της ΕΕ. Εντούτοις, η ανάκαμψη παραμένει εύθραυστη, καθώς πολλά νοικοκυριά, εταιρείες και κυβερνήσεις εξακολουθούν να βαρύνονται με υψηλά χρέη, τα οποία χρειάζεται να περιοριστούν. Κατά συνέπεια, είναι απαραίτητη η παράταση των πολιτικών που προωθούν τη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών και της οικονομικής ανάπτυξης.

2.1 Ευρώπη 2020 – Η Αναπτυξιακή Στρατηγική της Ένωσης

Οι διαρθρωτικές αδυναμίες της ευρωπαϊκής οικονομίας, οι οποίες ήλθαν στην επιφάνεια με την κρίση, μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο αν προχωρήσουμε σε **διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, δηλαδή μεταρρυθμίσεις που βασίζονται σε εθνικές προσπάθειες, αλλά θεμελιώνονται πάνω σε ευρωπαϊκά επιτεύγματα, όπως η ενιαία αγορά, η κοινή εμπορική πολιτική και άλλες πολιτικές της ΕΕ.** Αν θέλουμε, ακόμη και στις σημερινές δύσκολες συνθήκες, να διατηρήσουμε το πρότυπο της ευρωπαϊκής κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, τότε η Ευρώπη θα πρέπει να γίνει ανταγωνιστικότερη.

Για την αντιμετώπιση των ζητημάτων αυτών, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της, δρομολόγησαν το 2010 μια στρατηγική για διατηρήσιμη ανάπτυξη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη την επόμενη δεκαετία: τη στρατηγική «Ευρώπη 2020». Η στρατηγική αυτή αντιμετωπίζει τις βραχυπρόθεσμες προκλήσεις που συνδέονται με την κρίση και προτείνει τις αναγκαίες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις μέσω αναπτυξιακών μέτρων για να προετοιμαστεί η ευρωπαϊκή οικονομία καλύτερα για το μέλλον.

Περισσότερες πληροφορίες για την [Ευρώπη 2020](#) πατήστε στον σχετικό σύνδεσμο.

2.2 Εμβληματικές Πρωτοβουλίες

Η ΕΕ έχει θέσει πέντε φιλόδοξους στόχους —για την απασχόληση, την καινοτομία, την εκπαίδευση, την κοινωνική ένταξη και το κλίμα/την ενέργεια— που πρέπει να επιτευχθούν μέχρι το 2020. Ειδικότερα, πρέπει:

- ⇒ να διασφαλιστεί ποσοστό απασχόλησης 75 % στα άτομα 20-64 ετών
- ⇒ να επενδυθεί το 3 % του ΑΕγχΠ της ΕΕ στην έρευνα και την ανάπτυξη·
- ⇒ να μειωθούν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 20 % ή και 30 % σε σχέση με τα επίπεδα του 1990, να καλυφθεί το 20 % των ενεργειακών αναγκών μας από ανανεώσιμες πηγές και να αυξηθεί η ενεργειακή απόδοση κατά 20 %·
- ⇒ να μειωθεί κάτω από 10 % το ποσοστό εγκατάλειψης του σχολείου και να διασφαλιστεί ότι τουλάχιστον το 40 % των ατόμων 30-34 ετών θα ολοκληρώνουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση
- ⇒ να μειωθεί κατά 20 εκατομμύρια ο αριθμός των ατόμων που κινδυνεύουν από φτώχεια ή κοινωνικό αποκλεισμό.

Κάθε χώρα της ΕΕ έχει υιοθετήσει τους δικούς της στόχους σε κάθε τομέα, ενώ οι ηγέτες της ΕΕ έχουν συμφωνήσει σε μια σειρά συγκεκριμένων δράσεων σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο.

Περισσότερες πληροφορίες για τις [Ειδικές ανά Χώρα συστάσεις](#) πατήστε στο σχετικό σύνδεσμο.

2.3 Η Ετήσια επισκόπηση της Ανάπτυξης – Οι κυριότερες Προτεραιότητες

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αφού προσδιόρισε μια σειρά προτεραιοτήτων πολιτικής, έχει συστήσει ήδη στις κυβερνήσεις των Κρατών – μελών να τις υιοθετήσουν από το 2014.

Καταρχάς, οι κυβερνήσεις που χρειάζεται να βελτιώσουν τα οικονομικά τους οφείλουν να αναζητήσουν τρόπους ελαχιστοποίησης των ενδεχόμενων αρνητικών επιπτώσεων. Όπως για παράδειγμα, όταν οι κυβερνήσεις επιδιώκουν την εξοικονόμηση πόρων, οφείλουν να καταβάλλουν προσπάθεια ώστε να αποφεύγουν τις περικοπές στην εκπαίδευση, στην έρευνα και σε επενδυτικά σχέδια που θα μπορούσαν να δώσουν ώθηση στην ανάπτυξη.

Επιπλέον, οι κυβερνήσεις οφείλουν να προσπαθούν να προσαρμόσουν τα φορολογικά συστήματά τους με γνώμονα την προαγωγή της ανάπτυξης. Οφείλουν, για παράδειγμα, να μειώσουν τη φορολογική επιβάρυνση της εργασίας έναντι πηγών όπως η ακίνητη περιουσία, η κατανάλωση και η ρύπανση.

Επίσης, ζωτικής σημασίας είναι η αποκατάσταση και η μεταρρύθμιση του τραπεζικού τομέα έτσι ώστε αυτός να υπηρετεί την πραγματική οικονομία, ενώ το ίδιο ισχύει και για τα προγράμματα που βοηθούν τους ανέργους να βρουν εργασία, καθώς και αλλαγές που διευκολύνουν την πρόσληψη προσωπικού από τις επιχειρήσεις.

Ο εκσυγχρονισμός των δημόσιων υπηρεσιών με στόχο τον περιορισμό του κόστους και της γραφειοκρατίας βοηθάει την οικονομία με διάφορους τρόπους.

Διαβάστε [εδώ](#) τον πλήρη κατάλογο των συστάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τα Κράτη - μέλη.

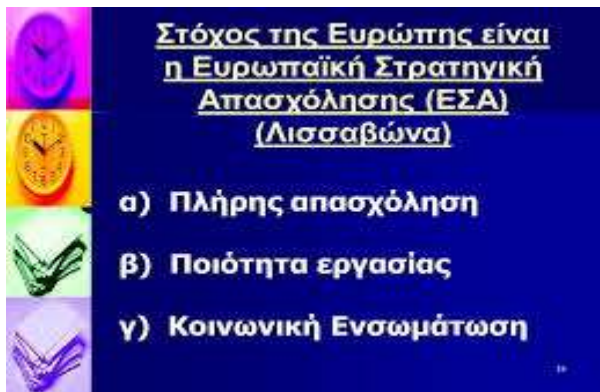
3. Απασχόληση

Η υψηλή ανεργία αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ευρωπαϊκή κοινωνία. Η συγκρότηση μιας ρωμαλέας και βιώσιμης οικονομίας που δημιουργεί και υποστηρίζει θέσεις εργασίας συνιστά βασικό ζητούμενο για όλες τις ενωσιακές πολιτικές. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέχει ανεξάρτητες αναλύσεις, συμβουλές και οικονομική στήριξη στις κυβερνήσεις, προκειμένου να καταποιαστούν με τα μερικές φορές βαθιά ριζωμένα και σύνθετα αίτια της υψηλής ανεργίας.

Μάθετε περισσότερα για την [ανάλυση της αγοράς εργασίας](#).

3.1 Ευρωπαϊκή Στρατηγική Απασχόλησης

Η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση έχει ως στόχο τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας σε όλη την Ένωση. Βασίζεται δε στην [αναπτυξιακή στρατηγική "Ευρώπη 2020"](#).

Βασίζεται στην [Ετήσια Επισκόπηση της Ανάπτυξης](#), στην οποία καθορίζονται οι προτεραιότητες της ΕΕ για την τόνωση της ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης κατά το επόμενο έτος, και σηματοδοτεί την έναρξη του ετήσιου [Ευρωπαϊκού Εξαμήνου](#) που συμβάλλει στον καλύτερο συντονισμό των οικονομικών και δημοσιονομικών πολιτικών από τις εθνικές κυβερνήσεις.

Για την αντιμετώπιση των υψηλών επιπέδων ανεργίας στην Ευρώπη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέσπισε τον Απρίλιο του 2012 σειρά μέτρων για την τόνωση της απασχόλησης. Πρόκειται για τη λεγόμενη ["δέσμη μέτρων για την απασχόληση"](#).

4. Γήρανση και Πρόνοια

κατάταξη	χώρα	εργατικό δυναμικό / συνταξιούχοι 2008	εργατικό δυναμικό / συνταξιούχοι 2050
17	Ισλανδία	5,1 προς 1	2 προς 1
16	Ελβετία	3,7 προς 1	2 προς 1
15	Φινλανδία	3,7 προς 1	3 προς 1
14	Βέλγιο	3,5 προς 1	2 προς 1
13	Σλοβακία	5,5 προς 1	1,9 προς 1
12	Τσεχία	4,4 προς 1	1,9 προς 1
11	Γαλλία	3,5 προς 1	1,9 προς 1
10	Πολωνία	4,8 προς 1	1,8 προς 1
9	Αυστρία	3,6 προς 1	1,8 προς 1
8	Σλοβενία	4 προς 1	1,7 προς 1
7	Πορτογαλία	3,5 προς 1	1,6 προς 1
6	Ελλάδα	3,4 προς 1	1,6 προς 1
5	Γερμανία	3 προς 1	1,5 προς 1
4	Νότιος Κορέα	6,3 προς 1	1,5 προς 1
3	Ισπανία	3,7 προς 1	1,5 προς 1
2	Ιταλία	3 προς 1	1,5 προς 1
1	Ιαπωνία	2,8 προς 1	1,2 προς 1

πηγή: ΟΑΣΑ

marketbet.gr

Η διασφάλιση ότι τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τα δημόσια οικονομικά τους με προνοητικό και διατηρήσιμο τρόπο αποτελεί ουσιώδη στόχο. Ως σημαντική πρόκληση για τη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών προβάλλει η γήρανση του πληθυσμού.

Το 2020, για πρώτη φορά στην Ευρώπη, τα άτομα άνω των 60 ετών θα είναι περισσότερα από εκείνα κάτω των 25. Από το 1960, το προσδόκιμο ζωής έχει αυξηθεί κατά μέσο όρο οκτώ έτη. Για την ακρίβεια, τα παιδιά που γεννιούνται σήμερα στην ΕΕ μπορούν να προσβλέπουν σε μια ζωή διάρκειας, κατά μέσο όρο, 82 ετών, εάν είναι κορίτσια, και 77 ετών, εάν είναι αγόρια. Το αυξημένο προσδόκιμο ζωής συνοδεύεται από την πτώση του δείκτη γονιμότητας, ο οποίος υπολογίζεται γύρω στο 1,7 παιδιά ανά γυναίκα έως το 2060. Επιπροσθέτως, προβλέπεται πτώση της καθαρής μετανάστευσης προς την ΕΕ, η οποία μέχρι στιγμής συνέβαλε στην αντιστάθμιση αυτών των εξελίξεων.

Εν συντομία, αυτό σημαίνει ότι η ΕΕ, από εκεί που διέθετε τέσσερα άτομα σε ηλικία εργασίας για κάθε άτομο άνω των 65 ετών, θα φθάσει σε μια αναλογία μόλις δύο προς ένα.

Αυτές οι δημογραφικές μεταβολές θα έχουν επιπτώσεις στα δημόσια οικονομικά, όσον αφορά τις δαπάνες για συντάξεις, υγεία και μακροπρόθεσμη φροντίδα, καθώς και άλλα κόστη που συνδέονται με την ηλικία.

Εντούτοις, οι συνέπειες της γήρανσης του πληθυσμού δεν θα γίνουν αισθητές αμέσως, ειδικά όσο το εργατικό δυναμικό της ΕΕ εξακολουθεί να αυξάνεται. Ωστόσο, η αύξηση της απασχόλησης μόνο προσωρινά μπορεί να λειτουργήσει μετριαστικά, και τελικά η δημογραφική αλλαγή θα πλήξει με δριμύτητα τις οικονομίες των κρατών μελών της ΕΕ.

Προκειμένου να εξασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών δεδομένης της γήρανσης του πληθυσμού, απαιτείται η επίτευξη μιας σωστής ισορροπίας ανάμεσα στα δημόσια έσοδα και τις προβλεπόμενες δημόσιες δαπάνες.

Ενημερωθείτε σχετικά με τις [Πολιτικές για τη γήρανση του πληθυσμού και το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας](#) στην ΕΕ, πατώντας στον παραπάνω σύνδεσμο.

Αναζητήστε ακόμη περισσότερες πληροφορίες για την [Κοινωνική Προστασία και την Κοινωνική Ένταξη](#) πατώντας στον σχετικό σύνδεσμο.

5. Χρηματοδότηση Επενδύσεων

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εγκαινίασε μια νέα επενδυτική πρωτοβουλία για τη δημιουργία επενδύσεων ύψους 300 δις ευρώ, ώστε να δοθεί μεγάλη και στοχευμένη ώθηση στους κλάδους της οικονομίας που δημιουργούν θέσεις εργασίας και ενισχύουν την ανάπτυξη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλλει στη χρηματοδότηση επενδύσεων σε ολόκληρη την Ευρώπη με [στοχευμένες πολιτικές](#) και ειδικούς οικονομικούς πόρους. Ο προϋπολογισμός της ΕΕ είναι στην ουσία ένας αναπτυξιακός πόρος ύψους ενός τρισεκατομμυρίου ευρώ, ο οποίος μπορεί να βοηθήσει τις ευρωπαϊκές χώρες να τροφοδοτήσουν κρίσιμες επενδύσεις ακόμη και σε μια στιγμή που οι κυβερνήσεις τους εστιάζουν στην εξοικονόμηση. Τα ευρωπαϊκά ταμεία ανάπτυξης έχουν ισχυρό αντίκτυπο στις οικονομίες κάποιων χωρών.

Μετά την κρίση, η ΕΕ έχει προχωρήσει σε μια σειρά κινήσεων για να αυξήσει τον αντίκτυπο και τη διαθεσιμότητα των αναπτυξιακών πόρων της, ιδίως στις χώρες που έχουν πληγεί βαρύτερα από την κρίση. Οι κυβερνήσεις της ΕΕ έχουν επίσης αυξήσει τη δανειοδοτική ικανότητα της [Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων](#) κατά 60 δις ευρώ ετησίως.

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεξεργάζονται, επιπροσθέτως, τα λεγόμενα [ομόλογα έργων](#), μια πρωτοβουλία με την οποία θα ενθαρρύνονται οι επενδυτές να χρηματοδοτούν μεγάλα μακροπρόθεσμα έργα υποδομής.

Αναζητήστε περισσότερες πληροφορίες αναφορικά με τη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης (ΕΤΑΑ) στον παρακάτω σύνδεσμο:

[Συντονισμός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τον όμιλο της ΕΤΕπ και την ΕΤΑΑ](#)

6. Ο ρόλος της ΕΕ στην Παγκόσμια Οικονομία

Ως η μεγαλύτερη εμπορική δύναμη στον κόσμο, η ζώνη του ευρώ είναι ελκυστικός προορισμός για τα εμπορικά κράτη που θέλουν να συναλλάσσονται εντός της ενιαίας αγοράς. Οι επιχειρήσεις της ζώνης του ευρώ μπορούν να τιμολογούν και να πληρώνουν σε ευρώ, πράγμα που μειώνει τα κόστη και τους κινδύνους και τους επιτρέπει καλύτερο επιχειρησιακό προγραμματισμό.

Το ευρώ είναι ένα ελκυστικό νόμισμα τήρησης αποθεμάτων για άλλες χώρες. Περίπου το 24 % των παγκόσμιων αποθεμάτων είναι σήμερα σε ευρώ.

Η ισχύς του ευρώ και η αυξανόμενη χρήση του στο διεθνές εμπόριο δίνει στη ζώνη του ευρώ μια δυνατή φωνή σε διεθνή χρηματοοικονομικά ιδρύματα και οργανισμούς, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) και η Παγκόσμια Τράπεζα.

Ενώ συχνά οι χώρες της ΕΕ εκπροσωπούνται άμεσα στους οργανισμούς αυτούς, το Συμβούλιο Ecofin, η Επιτροπή και η ΕΚΤ συμμετέχουν χωριστά, ή στο πλαίσιο μιας αντιπροσωπείας της ΕΕ, στις σχετικές συνόδους αυτών των διεθνών οργανισμών.

Βασικοί δείκτες (2012)	Ζώνη ευρώ (18)	ΕΕ (28)	ΗΠΑ	Ιαπωνία	Κίνα
Πληθυσμός (εκατομμύρια)	335,3	508,6	314,3	127,7	1 354
ΑΕγχΠ (σε τρισεκ. €, υπολογιζόμενο σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης)	7,9	11,2	11,4	3,2	8,6
Μερίδιο του παγκόσμιου ΑΕγχΠ (ποσοστό % σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης)	13,6	19,2	19,5	5,5	14,7
Εξαγωγές (εμπορεύματα ως ποσοστό % του ΑΕγχΠ)	13,7(*)	13,1(*)	9,9	12,9	24,9
Εισαγωγές (εμπορεύματα ως ποσοστό % του ΑΕγχΠ)	13,8(*)	13,9(*)	14,7	14,2	22,1

(*) Χωρίς τα ενδοεθνικά εμπόρια.
Πηγή: Βάση δεδομένων AMECO της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ΔΝΤ WEO και ΔΝΤ DOTS.

Ενημερωθείτε περισσότερο για το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε [Διεθνή οικονομικά θέματα](#) πατώντας στο σχετικό σύνδεσμο.

<https://europa.eu/eyd2015/el>

<http://europa.eu/youreurope/>

Copyright © 2014 Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών, All rights reserved.

[unsubscribe from this list | update subscription preferences](#)